

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد والفرس

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد والفرس
أ.م.د. أميد عزيز مصطفى

قسم اللغة الكردية، كلية التربية الأساسية، جامعة صلاح الدين، أربيل، إقليم كردستان- العراق
umed.Mstafa@su.edr.kud

الكلمات المفتاحية: القرآن الكريم، تلميح، قصص الأنبياء، الشعر الكردي والفارسي.

كيفية اقتباس البحث

مصطفى , أميد عزيز , الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد والفرس ,مجلة مركز بابل للدراسات الإنسانية، آب ٢٠٢٦, المجلد: ١٦, العدد: ٨ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

مسجلة في
ROAD

مفهرسة في
IASJ

Reference to some events in the life of the prophets in the poetry of some Kurdish and Persian poets

Umid Aziz Mustafa

Department of Kurdish Language, College of Primary Education,
Salahaddin University-Erbil\ Kurdistan Region-Iraq

umed.Mstafa@su.edr.kud

Keywords : Holy Quran, Hint, Story of the Prophets, Kurdish and Persian Poetry.

How To Cite This Article

Mustafa , Umid Aziz , Reference to some events in the life of the prophets in the poetry of some Kurdish and Persian poets ,Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, August 2026,Volume:16, Issue 8.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Abstract

Referring is one of the best sources of meaning in literature. Stories, through which we see important and interesting events and stories; It is divided into several types and categories. Here, the focus of the study is to refer to some events in the life stories of the prophets in Kurdish and Persian poetry. Because the stories, narratives and verses of the Holy Qur'an relate to the lives of the prophets; literary phenomena are evident, especially in the works of Kurdish and Persian poets; which are mentioned. The importance of this research lies in the fact that no such research has been conducted in Kurdish literature. For this purpose, the research has been presented in three different topics; According to the magnitude of their events; their influence on Kurdish and Persian poets is evident and for some of them they have created high artistic images. To complete the research, the necessary poetic evidence from (8) books of poetry of Kurdish poets and (6) books of poetry of Persian poets; the aim

is to serve Kurdish literature and further enrich it. Historical-descriptive approach has been followed to organize the work.

The stories of the Holy Qur'an are related to the events of the lives of the prophets. Especially poets, this has been reflected in their poems. Pointing is one of the semantic aesthetic arts, which has several types; One of the types of telemarks according to the subject mentioned is the story of the lives of the prophets. This research is entitled: (Referring to some events in the lives of the prophets in the poetry of some Kurdish and Persian poets). The topics are entitled: (Prophet Abraham (pbuh), Prophet Noah (pbuh), Prophet Joseph (pbuh).

الملخص

الإشارة يُعد المرجع أحد أفضل مصادر المعنى في الأدب، فمن خلاله نطلع على الأحداث والقصص المهمة والمثيرة للاهتمام؛ وينقسم إلى عدة أنواع وفئات. وهنا نركز الدراسة على الإشارة إلى بعض الأحداث في حياة الأنبياء في الشعر الكردي والفارسي. لأن القصص والروايات والآيات القرآنية الكريمة تتعلق بحياة الأنبياء؛ وتبدو الظواهر الأدبية واضحة، وخاصة في أعمال الشعراء الأكراد والفرس؛ والتي تم ذكرها. وتكمن أهمية هذا البحث في أنه لم يتم إجراء مثل هذا البحث في الأدب الكردي. ولتحقيق هذه الغاية، تم عرض البحث في ثلاثة مواضيع مختلفة؛ وفقاً لحجم أحداثها؛ وكان تأثيرهم واضحاً على الشعراء الأكراد والفرس، وقد خلقوا لبعضهم صوراً فنية راقية. ولإكمال البحث تم الاعتماد على الأدلة الشعرية اللازمة من (٨) دواوين شعر للشعراء الكرد و(٦) دواوين شعر للشعراء الفرس؛ الهدف هو خدمة الأدب الكردي وإثرائه بشكل أكبر. وقد تم اتباع المنهج (الوصفي- التاريخي) لتنظيم العمل. ترتبط قصص القرآن الكريم بأحداث حياة الأنبياء، وقد تجلى ذلك بوضوح في قصائد الشعراء. يُعد التأويل أحد الفنون الجمالية الدلالية، وله أنواع عديدة؛ ومن أنواع التأويل المذكورة هنا قصص حياة الأنبياء. عنوان هذا البحث: (الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الأكراد والفرس). أما المواضيع فهي: (النبي إبراهيم عليه السلام، والنبي نوح عليه السلام، والنبي يوسف عليه السلام).

ئامازەکردن بە چەند رووداوێکی ژبانی پێغه‌مبەران لە شیعری چەند شاعیری کورد و

فارسی

پ.ی.د. ئۆمید عزیز مسته‌فا

بەشی زمانی کوردی، کۆلیژی پەرۆردەیی بنەرەتی-زانکۆی سەلاحەددین- هەولێر/هەرێمی

کوردستان-عێراق

umed.Mstafa@su.edr.kud

07502425405

پوخته

ئامازەکردن یان تێلنیشان، یەکیکە لەباشترین سەرچاوەکانی مانا لەئەدەبیاتدا، بەهۆیەوه رووداو و بەسەرھاتی گەرم و سەرنج ڕاکێشمان بێردەکەوتەوه؛ کە خۆی لەچەند جۆر و بەشێکدا دەبینێتەوه. لێرەدا ئامازەکردن بە چەند رووداوێکی چیرۆکی ژبانی پێغه‌مبەران لە شیعری

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد

والفرس

كوردی و فارسیدا، بۆته كرۆكى توێژینهوهكه. چونكه چیرۆك و گیرانهوهو ئایهتهكانی قورئانی پیرۆز په یوه ست به ژيانی پێغه مبه ران؛ دیاردەى ئەدەبى ديارن، به تايبه تی له به رهه می دهقی شیعری شاعیرانی کورد و فارسدا؛ كه ئاماژه یان پێکراوه. گرنگی توێژینهوهكهش خۆی له وه دا ده بینیته وه، كه تاكو ئیستا، هیچ توێژینهوهیه کی له م شیوهیه له ئەدهبی کوردیدا ئەنجام نه دراوه. بۆ ئەم مه به سته هه ولدراوه، توێژینهوهكه له سێ ته وه ری جیاوازا بخه یته روو؛ كه به یی گه وه ری رووداوه کانیان؛ کاریگه ریان به سه ر شاعیرانی کورد و فارسدا دیاره و بۆهه ندیکیان سه رچاوه ی ئیلهامه و وینه ی هونه ری به رزیا ن لێ دروستکردوه. بۆ به ئاکام گه یاندنی توێژینهوهكه به لگه ی شیعری پێویست له (8) دیوانی شیعری شاعیرانی کورد و (7) دیوانی شیعری شاعیرانی فارس؛ به نمونه وه رگیراوه و ئاماژه کان شروقه کراون، كه ئامانج تیایدا خزمه تکردنی ئەدهبی کوردی و زیاتر ده وله مه ند کردنیه تی. بۆ رێکخه ستنی کاره کانی ش پێوه ی رێبازی (وه سفی- میژووی) کراوه.

وشه سه ره کیه کان: قورئانی پیرۆز، تیلنیشان، چیرۆکی ژیا نی پێغه مبه ران، شیعری کوردی و فارسی.

پیشه کی:

چیرۆکه کانی قورئانی پیرۆز، په یوه ستن به رووداوه کانی ژیا نی پێغه مبه رانه وه، روودا و به سه رهاته کان ئەوه ند به هیز و کاریگه رن، سه ره نجی هه مووکه سێک راده کێشن؛ به تايبه تی شاعیران، ئەمه ش بۆته مایه ی ئەوه ی له شیعره کانیاندا ره نگ بداته وه و ئاماژه ی پێ بکه ن. ئاماژه کردن یان تیلنیشان په کێکه له هونه ره کانی جوانکاری واتای، كه چه ند جوړیگی هه یه؛ په کێک له جوړه کانی تیلنیشان به یی بابه تی ئاماژه بۆکراو، چیرۆکی ژیا نی پێغه مبه رانه. ئەم توێژینه وه یه ش له ژیر ناو نیشانی: (ئاماژه کردن به چه ند رووداویکی ژیا نی پێغه مبه ران له شیعری چه ند شاعیرێکی کورد و فارس) دایه، كه هه ولدراوه به یی پێویست له چوارچێوه ی سنووری ناو نیشانه که دا، توێژینه وه كه به سه ر سێ ته وه ردا دابه شبکریت، بێجگه له کورته یه ک ده یاره ی تیلنیشان، ته وه ره کان به ناو نیشانی: (پێغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ)، پێغه مبه ر نوح (د.خ)، پێغه مبه ر یووسف (د.خ) دایه. كه ئامانج لێ خزمه تکردنه به ئەدهبی کوردی، له چوارچێوه ی زانستی ره وان بێژیدا. بۆ زیاتر رێکخه ستنی کاره کان بێجگه له پێوه کردنی رێبازی (وه سفی- میژووی)، بۆ کو کردنه وه ی سه رچاوه کان سوود له رێبازی کتیبخانه یی وه رگیراوه، پاشان ئەنجامه کان له چه ند خائیکدا کورت کراوه ته وه، له وانه: شاعیرانی هه ردوو نه ته وه (کورد و فارس)، توانیویه زو ر به روون و ئاشکرا؛ رووداوه کانی نیو چیرۆکی ژیا نی پێغه مبه ران، وه کو هێما و ره مز ئاماژه پێ بکه ن. هه ندی کجار بۆ مه به سته تریش به کاریان هێنا وه مه را می خو یانیان پێ ده ربیوه. له دوا ییدا کورته ی با سه که؛ به زمانی عه ره بی و ئینگلیزی خرا وه ته روو. له گه ل لیستی سه رچاوه کان به یی ریزه بندی (ئه لیف و یی) کوردی تو ما رکراون.

1- ئاماژه یان تیلنیشان (تلمیح):

تیلنیشان هونه رێکه له هونه ره کانی جوانکاری واتای، له زمانی عه ره بی (تلمیح) ی پێ ده گو تریت، له زمانی فارسیش (اشاره، تلمیح) به کار ده هێن دریت. شاعیران گرنگی و بایه خێ زو ریان پێ دا وه، وه کو

هونه رێکی ره وانیژی له شیعره کانیاندا؛ به کاریان هیناوه و شیعره کانیان پێ دهوله مه ند کردوو. ئه مه هونه ره پیناسه ی زوری بۆکراوه، له وانه: عه زیزگه ردی، ده لیت: (تیل نیشان، ئه وه یه که شاعیر به وشه یه ک، یان چه ند وشه یه ک، ئاماژه بۆ ئایه تیکی قورئانی پیرۆز، یان فه رمووده یه کی خۆشه ویست (د.خ)، یان په ندیکی پێشینان، یان قسه یه کی نه سته ق، یان چیرۆک و رووداوێکی میژووی، یان ئه فسانه یه کی جیهانی، یان نه ته وایه تی... بکا) (٢٠٠٢، ل ١٢٠). له پیناسه یه کی دیکه دا هاتوو: (تیلنیشان، ئاماژه کردنه به ئایه تی قورئانی پیرۆز، یان فه رمووده، یا چیرۆک یا په ندی پێشینان و زوری تر به شیوه یه ک گونجاو بۆ له گه ل چه مکی ده قه که) (الهاشمی، ١٩٦٠، ص ٤١٨). له شوینیکی دیکه دا به م شیوه یه پیناسه کراوه: (تیلنیشان بریتیه له ئاماژه دانی شاعیر به ئایه تیکی قورئانی پیرۆز، یان فه رمووده یه ک، یان په ندیکی پێشینان و رووداوێکی میژووی گه رگ، یان داستان و به سه رهات و هه رشتیکی تری هاوشیوه، به لام بۆ ئه وه ی، که ئاماژه بۆشتی ده کات، له سه ری بوه ستی و به درژی باسی بکات، به لکو هه ر به ئاماژه یه کی خه را به سه ریاندا تیده په ریت) (عه بدوللا، ٢٠١٢، ل ١٤٦). ئه گه ر پروانینه ئه مه پیناسه به شیوه یه کی گشتی له رووی تێروانین و بابته وه وه کو یه کن و جه خت له سه ر چه ند بابته تیك ده که نه وه، که ئه دیب یان نووسه ر له به ره مه مه کهیدا ئاماژه ی بۆ ده کات، به لام ده کریت په ندی پێشینانی ل جیا بکریته وه، چونکه تایبه ته وه ده چیته خانه ی هونه رێکی دیکه وه، ئه ویش هونه ری (په ندیژی) ه، که له عه ره بی (ارسال المثل) ی بۆ ده لێن. که واته تیلنیشان یان ئاماژه کردن، هونه رێکی جوانکاری و اتاییه، که هۆنه ر له به ره مه مه کهیدا ئاماژه به ئایه تیك، فه رمووده یه ک، چیرۆکی ژیا نی پێغه مبه ران، یان داستان و رووداو ه کاره سات باره به ناو بانگه کان و ... تاد. ده کات؛ به بۆ ئه وه ی روونکردنه وه ی له سه ر بدات. تیل نیشان به یی بابته ته ئاماژه بۆکراوه که، ده کریت به چه ند جۆرێک: (قورئانی پیرۆز، فه رمووده ی خۆشه ویست، چیرۆکی پێغه مبه ران، ئه فسانه ی خۆی و بیانی، رووداو میژووی و شوینیکی ناودار...) (گه ردی، ٢٠٠٢، ل ١٢٠). ئه م توێژینه وه یه سه ر به جۆری سییه مه، که ئاماژه کردنه به چیرۆکی ژیا نی پێغه مبه ران، به م شیوه ی خواره وه:

٢- پێغه مبه ر ابراهیم خلیل (د.خ):

حه زه رهی ابراهیم (د.خ)، دووه مین پێغه مبه ری (اولوالعزم) ه، (٦٩) جار ناوی له قورئاندا هاتوو وه سورته تیك به ناوی ئه وه وه ناو نه راوه، له ته وراتدا ناوی ئه برام (ابرام) هاتوو، له قورئانیشدا ناوی به (ابراهیم) هاتوو. خاوه نی شه ریه عت و کتیی ئاسمانیه به ناوی (صحف ابراهیم). بانگه وازی بۆ ئاینه که ی ده کرد، که یه کتا په رستی بوو، له لایه ن هه موو په یه وهانی یه کتا په رستییه وه ریزی لیده گیریت، ناسناوی (خلیل رحمان) ه، به واته ی دۆستی خودا هاتوو (دخیل، ٢٠١٢، ص ١٧٦). په روه ردگار، له سووره تی (النساء) ئایه تی (١٢٥) ده فه رموویت: [واتخذ الله ابراهیم خلیلا] واته: (په روه ردگار، ابراهیمی هه لێژارد به دۆست و خۆشه ویستی خۆی) (بامۆکی، ١٤٣٣ ک، ل ٩٨). له سالی (١٩٩٦ پ.م) له بابل له دایک بووه، باوکی ناوی (تاروخ) ه، به عه ره بی واته: (اذر) ئازهر و دایکی ناوی (نونا) یا (امیله) بووه، هاوسه ره کانی ناویان (سارا و هاجه ر) بووه. مندا له کانی حه زه رهی (اسماعیل و اسحاق) بوون، له که نه ان نیشته جی بوو، به لام له سالی (١٨٢١ پ.م) (کوچ ده کات بۆ میسر، له ته مه نی (١٧٥) سالی دا کوچی دوا یی ده کات؛ له (فه له ستین) به خاک ده سپێدریت (ابن اثیر، ١٩٨٨، ص ١٨٤). یه کێک له رووداو به سه رهاته سه رنج راکیش و کاریگه ره که ی پێغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ)، رزگار بوونی بوو له ناو ئه و ئاگره ی، که له سزای شکاندنی بته کان بۆیان هه لگیرساندبوو. په روه ردگار له سووره تی (انبیاء) ئایه تی (٦٨)، ده فه رموویت: [قلنا

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد

والفرس

ينار كونی بردا و سلما علی ابراهیم] واتە: (ووتمان ئەی ئاگرسارد بەرەووە بێ زیانبە لەسەر ئیبراهیم) (بامۆکی، ١٤٣٣ ک، ل ٣٢٧). چیرۆکی پێغەمبەر ابراهیم (د.خ) ئەوەندە بەهێزو کاریگەرە شاعیرانی کورد و فارس لە بەرھەمەکانیاندا ئاماژەیان پیکردووە، بۆ نموونە:

- (سالم) ی شاعیر لە دێرە شیعریکدا، دەئیت:

لەسەر خالی روخت کەس وەصفی خالی کەس نە کاخەتمە

(خەلیل) ی پێ بلێن نابێ کە ھەر کەس جێی لە (ئاژەر) بێ (١٣٩٦، ل ٩٧٦)

سالم لەنیوێ دێری یە کەمدا وەسفی جوانی خالی رووی یارە کە ی دەکات، کە خالی کەسی پێ بەراورد ناکرێت. بەلام لەنیوێ دێری دووھەمدا ئاماژە بە پێغەمبەر ئیبراهیم خلیل (د.خ) دەکات.

بێ ئەوێ ھیچ شتیکی زیادە لەبارەو بەس بکات، ھەر وەك چۆن کەس لە گەل پێغەمبەر ئیبراهیم (د.خ) بەراورد ناکرێت، کاتیک کە دەخوێت ناو ئاگرو بەفەرمانی خودا بەسەلامەتی دیتە دەرەو، ئەم ئاماژە بەوتە تیلنیشان بۆ رووداو و بەسەرھاتیکی سەرسوڕھێنەرە چیرۆکی ژیاڵی پێغەمبەر ئیبراهیم (د.خ) دا.

- سالم لە شیعریکی تردا، دەئیت:

دلبەری سالم ئە گەر بێت و بچیتە مەیکەدە

سەربەسەر بەیعت دەکەن پێی بێپەرستی ئازەری (ل ٩٠١)

سالم لەم دێرە شیعردا، ئاماژە بە چیرۆکی بت پەرستانی سەردەمی پێغەمبەر ئیبراهیم (د.خ) دەکات، کە ئە گەر یارە کە بچیتە مەیکەدە، ئەوەندە جوان و سەرنجراکێشە، ئەوانە ی بتەکانی ئازەری باوکی پێغەمبەر ئیبراهیم خلیل (د.خ) دەپەرستن، لەسەر دەستی باوەر بە یەکتا پەرستی دەھێنن. ئەمەش تیلنیشانە ئاماژە کردنە بە چیرۆکی ژیاڵی پێغەمبەر ئیبراهیم (د.خ)، کە باوکی (ئازەر) بتی دروستکردووە و بت پەرست بوو. شکاندنی ئەو بتانە بوو ئەو ھۆکار بۆ ئەوێ ئاگرێکی گەورە ی بۆ داخەن و ھەڵبەدە ناوی.

- مەلای جزیری لە دێرە شیعریکدا، دەئیت:

گەر ژوێ حۆری سروشتی عیشوھیک (اظھاربت)

دی ببێت ناری خلیل اللہ دۆزە ساریت (١٩٩٠، ل ١٢٣)

جزیری لە نیوێ دێری دووھەمدا، ئاماژە بە رووداوی چیرۆکی ژیاڵی حەزەرەتی ئیبراهیم (د.خ) دەکات. شاعیر پێی وایە ئە گەر لەو حۆری سروشتە مەشخەلێک ئاگری لێ دەرکەوێت، دۆزەخ وەکو ئەو ئاگرە ی دیت، کە بۆ پێغەمبەر ئیبراهیم (د.خ) یان کردووە و خستیانە ناوی. بەلام بە فەرمانی پەرەردگار سارد بوووە بە سەلامەتی ھاتە دەرەو. ئەمەش دەبێتە تیلنیشان بۆ ئەو رووداوی چیرۆکی ژیاڵی پێغەمبەر ئیبراهیم (د.خ) چونکە تەنھا ئاماژە بە ئاگرە کە ی کردووە و درێژە بە گێرانەوێ چیرۆک و رووداوە کە نەداوە.

- ساییری لە شیعریکدا، دەئیت:

عیشق نازانی و جوودی ئاگر و توفانی چەرخ

ئە ی برادەر گەر بە ئیبراهیم و نووحت باوەر (١٣٩٦، ل ٨٣)

شاعیر لەم دێرە شیعردا، باسی خوێشەوێستی و عیشق دەکات، کە ھیچ باکی نییە لە ئاگرو لافاو و توفانی زەمانە، نموونەش بۆ ئەمە پێغەمبەر (ئیبراهیم و نووحت) (د.خ)، ئە گەر باوهرت پێیان ھەبە. لێرەدا شاعیر ئاماژە بە رووداوی چیرۆکی خستە ناو ئاگری پێغەمبەر ئیبراهیم (د.خ) کردووە، وەك پێشتر باسی لیکراوە. ئەم ئاماژە کردنە تیلنیشانە بۆ چیرۆکی ژیاڵی پێغەمبەر ئیبراهیم (د.خ). ھەر وەھا ئاماژە بە توفانە کە ی پێغەمبەر نووحت (د.خ) یش دەکات، کە

دهبته تیلنیشان بۆ رووداو و بهسه رهاقی چیرۆکی ژیانی ئه ویش. چونکه تهنه ئاماژهی به ناوه کانیان داوه، هیچ شتیکی دیکه ی له باره وه باس نه کردوون. -ناری له دێره شیعریکدا، ده لیت:

بۆ خه لیلان گهر نه سیمی گولشه نی لوطفت بی

ناری نه مروودی به سه حنه ی (جه ننه توالمای) ده کا (٢٠١٩، ل ٣٨)

شاعیر له م دێره شیعه دا، باسی ئه وه ده کات، که شنه بای گولشه نی رحمه تی پهروه ردگار رووبکاته دۆسته کانی، ئه گهر له ناخۆشترین شوین بن ئه بیت به به هه شت، وه کو ئه و ئاگره ی نه مروود بۆ پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ)ی، ئاماده کردو به فه رمانی خودا سارد بووه وه، بوو به شوینیکی خوش له به هه شت. ئه م ئاماژه کردنه تیلنیشان به روودای چیرۆکی ژیانی پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ)، چونکه تهنه ئاماژه ی به ئاگره که ی نه مروود کردووه له باره ی رووداوه کانی دیکه ی چیرۆکه که وه هیچی باسنه کردووه. شاعیرانی فارسیش به هه مان شیوه، ئاماژه یان به هه مان رووداو و چیرۆکی ژیانی پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ) کردووه، بۆ نمونه:

- سه عدی شیرازی، ده لیت:

گلستان کند آتشی برخلیل

گروهی بر آتش برد ز آب نیل (١٣٦٢، ص ١٠)

شاعیر له نیوه دێری یه که مده ئاماژه به روودای چیرۆکی سامناکی پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ) ده کات، که له لایه ن نه مروود ده خرتیه ناو ئاگرو پاشان به فه رمانی پهروه ردگار به سه لامه تی زرگاری ده بیت. تهنه ئاماژه ی به ئاگره که داوه، ئه مه ش تیلنیشان به روودای چیرۆکی ژیانی پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ). له نیوه دێری دووه میشدا ئاماژه به فیرعه ون ده کات، که پهروه ردگار له ناو ئاوی نیل خو ی و سه ربازه کانی نقوم کرد و له ناوی بردن.

- (حافظ شیرازی) له دێره شیعریکدا، ده لیت:

یارب این آتش که برجان من است

سردکن ز انسان که کردی برخلیل (١٣٥٦، ص ١٦٥)

حافز له نیوه دێری یه که مده داوا له پهروه ردگار ده کات، ئه و ئاگره ی بۆ سزادانی ئه و دانراوه، ساردی بکاته وه که مه به ستی ئاگری دۆزه خه، له نیوه دێری دووه مده ئاماژه به روودای خستنه ناو ئاگری حه زه رتی ئیبراهیم (د.خ) ده کات، بۆ ئه وه ی رووداوه که باس بکات تهنه ئاماژه ی به وه کردووه، که پهروه ردگار ئاگره که ی وه کو ئاگری پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ)، سارد و بۆ زیان بکات. ئه مه ش بۆ ته تیلنیشان بۆ چیرۆکی ژیانی پیغه مبه ر ابراهیم (د.خ).

- (عطار) ی شاعیریش له دێره شیعریکدا، ده لیت:

سریزن نمرود را همچون قلم

چون خلیل الله در آتش نه قدم (١٣٩٢، ص ١٣١)

شاعیر له م دوونیوه دێره ی سه ره وه دا، تهنه ئاماژه به وه ده کات، که خه لیلی خودا به قولای نۆ پۆ له ناو ئاگر دایه. که له لایه ن نه مرووده وه بۆی داگیر سیندراوه. به بۆ ئه وه ی هیچ شتیکی دیکه له باره ی رووداوه که باس بکات و درێزه ی پۆ بدات. ئه مه ش ده بیته تیلنیشان بۆ رووداو و به سه رهاقی چیرۆکی ژیانی پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ)،

-مولانا له دێره شیعریکدا هاو شیوه ی شاعیرانی دیکه، ئاماژه به هه مان روودای خستنه ناو ئاگری پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ) ده کات، ده لیت:

من خلیل وقتم و او جبرئیل

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد

والفرس

من نخواهم در بلا او را دليل (۱۳۸۴، ص ۱۸۲)

شاعیر له نیوه دیڤی یه که مدام، ته نها ناوی (خلیل) و (جبرئیل) ی هیناوه و زیاتری باس نه کردووه. بهمهش ئامازه به رووداوه که دهکات، کاتیک دهست و پییه کانی ده بهستن و هه لیده ده نه ناو ئاگر، حه زه رتی جبرئیل ده گاته لای، پیی ده لیت پیویستت به هیچ نییه؟ پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ) یش، ده فهرموویت: پهروه ردگار کاری منی ته واو کردووه و پیویستم به کهس نییه. ئهم ئامازه کردنا نه هه مووی تیلنیشانه بو رووداوی چیرۆکی ژیا نی پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ). له م نموونه شیعیانه ی سه ره وه دا، ئه وه مان بو به درده که ویت، که رووداوی نه سووتانی پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ) له نئو ئاگر دا، ئه وه نده سه رنج راکیش بووه، شاعیران له هه موو به سه رهاته کانی دیکه ی پیغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ)، زیاتر ئامازه یان پێ کردووه.

۳- پیغه مبه ر نووح (د.خ):

له بنه رته دا ناوی سه ره کی (عه بدولغه فار، عه بدولمه لیک و عه بدول ئه علا) یه، به لام به هو ی زورگریانه وه ناویان ناوه (نووح). یه که م پیغه مبه ره له نئو پیغه مبه رانی (اولوالعزم) دا. پیغه مبه رانی یه که م: بریتین له: (نووح، ئیبراهیم، موسا، عیسی و پیغه مبه ر محمد) (سه لامی خودایان لیتیت). هاو سه ره که ی ناوی (والیه) یه، پیغه مبه ر نووحی به شیت ناساند له ناو قه ومه که یدا، ئه مهش تاوانیکی گه وه بوو؛ ده رحه ق به پیغه مبه ر نووح (د.خ)، ناوی کوره کانی (سام، حام، یافث و کنعان) بوو. چیرۆکی پیغه مبه ر نووح (د.خ) له گه ل قه ومه که ی، له سووره ته کانی (اعراف، مؤمنون، شعرا، قمر، انبیاء، نوح و هود) دایه. پیشه ی خو ی دارتاشی بوو، به لام پهروه ردگار، هه ئیژارد و کردی به پیغه مبه ر؛ په یامی بو نارد بو بانگه وازکردنی خه لک بو یه که تابه رستی و ملکه چبوون بو خودا. نزیکه ی (۹۵۰) سال بانگه وازی بو یه که تابه رستی کرد، (الشعراوی، ۲۰۰۶، ص ۹۸). دوا ی ئه وه ی قه ومه که ی به ته واوی گومر ابوون، دوعا ی لیان کرد و پهروه ردگاریش دوعا که ی گیرا کرد. وه کو له قورئانی پیرو ز سووره تی (انبیاء) ئایه تی (۷۶- ۷۷) دا، ده فهرموویت: [ونوحا اذ نادى من قبل فاستجبنا له فنجينه وأهله من الكرب العظيم ونصرنه من القوم الذين كذبوا بايتنا انهم كانوا قوم سوء فأغرقناهم اجمعين] واته: ((پیشتر پیغه مبه ر نووح هاواری له ئیمه کرد، ئه مجا ئیمهش وه لاممان دایه وه و به ده نگییه وه هاتین، خو ی و ئیماندارانی خێزانه که یمان رزگار کرد، له ته نگانه گه وه ره که، مه به ست له لافا و خنکانه)) (باموکی، ۱۴۳۳، ل ۳۲۸). ئه وه بوو پهروه ردگار وه چی بو نارد و له سووره تی (هود، ئایه تی ۳۷)؛ پیی فهرموو: [واصنع الفلك بأعيننا ووحينا ولا تخطبني في الذين ظلموا انهم مغرقون] واته: ((که شتییه ک دروست بکه، به پیش چاو و چاودپی و فهرمان و نیگی ئیمه، هیچ قسه م له گه لدا مه که له باره ی ئه وانه ی سته میان کردووه و بې باوه رن، چونکه بېگومان ئه وانه ده خنکیندرین)) (باموکی، ۱۴۳۳، ص ۲۲۵). پاشان پهروه ردگار، تو په ی خو ی به سه ر قه ومه که ی پیغه مبه ر نووح (د.خ)، داباراند و هه موویانی نو قمی لافا وه که کرد. که شتییه که ی پیغه مبه ر نووح (د.خ)، له گه ل باوه رداران له کتوی جودی گیرسایه وه و رزگاریان بوو. پهروه ردگار، له سووره تی (هود، ئایه تی ۴۷) دا، ده فهرموویت: [قيل ينوح اهبط بسلم منا وبركت عليك وعلى أمم ممن معك] واته: ((ووترا ئه ی نووح، دابه زه له (که شتییه که) به هیمنی و بپوه ی له لایه ن ئیمه وه، وه به پیت و فه ری زور به سه رخو ته وه، وه به سه ر گه لانیک، که په یدا ئه بن له وانه ی که له گه ل تودان، یا به سه ر ئه وخه لکانه ی له گه ل تودان)) (باموکی، ۱۴۳۳، ص ۲۲۷). ئهم رووداو و به سه رهاته ئه وه نده کاره سات باربووه، شاعیرانی کورد و فارس له شیعه رکانیاند ئامازه یان پێ کردووه. بو نموونه:

- سالم، له دێره شیعرێکدا ده‌ئیت:

نه‌حه‌ وا خوێنی شه‌پۆل دا له‌ ته‌نووره‌ی دیده‌م

نوح به‌ هیچ مه‌رته‌به‌ له‌م مه‌رکه‌زه‌ طوفانی نییه‌ (١٣٩٦: ٨٨٣)

شاعیر له‌نیوه‌ دێری دووه‌مدا ئاماژه‌ به‌ لافاوه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر نوح(د.خ) ده‌کات، بێ ئه‌وه‌ی رووداو به‌سه‌رهاته‌کانی تۆفانه‌که‌ باس بکات، به‌کورتی ته‌نها ئاماژه‌ به‌ تۆفانه‌که‌ ده‌کات.

له‌ شیعره‌که‌دا سالم باسی گریان و شین و واوه‌لیای خۆی ده‌کات به‌شیوه‌یه‌ک، که‌ خوێنی

چاوه‌کانی شه‌پۆل ده‌دا، که‌چی لافاوه‌که‌ی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر نوح(د.خ) به‌ئاو بووه‌، ئه‌مه‌ش

زۆریان جیاوازه‌ شه‌پۆلی خوێنین به‌لای شاعیره‌وه‌، پله‌ی به‌رزترو گرنگتره‌. مه‌به‌ست لێره‌دا

ئاماژه‌که‌یه‌، که‌ تیلنیشانه‌ بۆ رووداوی چیرۆکی ژیاپی پیغه‌مبه‌ر نوح(د.خ). له‌شیعرێکی تریشدا

سالم، ده‌ئیت:

ئاه‌ی ئه‌م حاکیانه‌ ته‌حقیقه‌ ئه‌گه‌ر نه‌گرێ نیظام

قه‌ومی نووحیش ده‌چنه‌ جه‌ننه‌ت بێ شک و شوبه‌ه و گومان (١٣٩٦: ٥٣٦)

سالمی شاعیر له‌م دێره‌ی سه‌ره‌وه‌دا ئاماژه‌ به‌ قه‌ومی پیغه‌مبه‌ر نوح(د.خ) ده‌کات. یێ وایه

سه‌ره‌رای خراپی و بێ باوه‌ری و زالم بوونیان، ه‌یشتا باشت‌ر بوونه‌ له‌چاو سوپای تورک. واته‌

سوپای تورک زۆرله‌ قه‌ومی نوح (د.خ)، سته‌مکارتربوونه‌. لێره‌دا ئاماژه‌کردن به‌ خراپی

قه‌ومه‌که‌ تیلنیشانه‌ بۆ رووداوه‌ گه‌وره‌که‌ی چیرۆکی ژیاپی پیغه‌مبه‌ر نوح(د.خ)، چونکه‌ ئه‌وه‌مان

بیره‌دخاته‌وه‌، که‌ په‌روه‌ردگار هه‌موویانی به‌یه‌که‌وه‌ سزاداوه‌ له‌تۆفانه‌که‌دا نقوم بوون و خنکان.

-بیسارانی له‌دێره‌شیعرێکدا، ده‌ئیت:

نالهم جه‌عالم ئایر خیزنا

ئه‌سه‌رینم تۆفان نوح ئه‌نگیزنا (١٩٨٢، ص ١٤١)

شاعیر له‌نیوه‌ دێری دووه‌مدا، ئاماژه‌ی به‌ تۆفانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر نوح(د.خ) کردووه‌. بیسارانی

فرمیسکی خۆی، وه‌کو تۆفانی نوح (د.خ) وه‌ویش به‌هێزتری داناوه‌، ته‌نها ئاماژه‌ی به‌ تۆفانه‌که‌

کردووه‌، ئه‌مه‌ش تیلنیشانه‌ بۆ رووداوی تۆفانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر نوح(د.خ)، که‌ په‌روه‌ردگار

له‌ سووره‌تی هود، ئایه‌تی(٢٥-٤٩) و(سووره‌تی المؤمنون)، ئایه‌تی (٢٣-٢٩)دا، باسی ه‌و و

ه‌وکاری تۆفانه‌که‌ی کردووه‌و سزای تاوانبارانی پێداوه‌.

-صافی له‌ دێره‌شیعرێکدا، ده‌ئیت:

جانا وه‌ره‌ وا غه‌رقه‌بی طوفانی سروشکم

بێ(نوح)ی وه‌فات نابێ نه‌جاتم به‌ سه‌فینه‌ (٢٠٠٤، ل ٢٠٧)

شاعیر ئاماژه‌ به‌ تۆفانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر نوح(د.خ) ده‌کات، به‌بێ ئه‌وه‌ی باسی رووداو و

به‌سه‌رهاته‌که‌ی بکات و درێژه‌ی بێ بدات، ده‌ئیت: گیانه‌ وه‌ره‌ من خنکاوم له‌ تۆفانی

فرمیسکه‌کانمدا، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر نوح(د.خ)دانه‌بم؛ ئه‌وه‌ به‌که‌شتیش رزگارم نابیت.

ئه‌مه‌ تیلنیشانه‌ بۆ رووداوی تۆفانه‌ سه‌رسوهره‌یه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر نوح(د.خ). که‌ ئه‌وانه‌ی

له‌گه‌ڵی سواری که‌شتیه‌که‌ نه‌بوون، هه‌موویان تیاچوون. باوه‌ردارانیش هه‌موویان رزگاریان بوو.

په‌روه‌ردگار، له‌قورئانی پیرۆزدا، ده‌فه‌رموویت: [انا لما طغى الماء حملناکم فى الجارية]

(الحاقه‌، ١١) واته‌: ((به‌راستی ئیمه‌ کاتیک که‌ ئاوی تۆفان سه‌رکه‌وت، باپیره‌کانی ئیوه‌مان

هه‌لگرت له‌که‌شتیدا ئه‌ی بێ بریایانی مه‌که‌ه‌)) (بامۆکی، ١٤٣٣: ٥٦٧).

-صافی له‌شیعرێکی تردا، ده‌ئیت:

سه‌برى(ایوب)م له‌ کوێ بوو؟ عومری نوحم چۆن ئه‌بێ؟

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد

والفرس

پینچ و دوو رۆژێکم ماوه رووح که چوو ناییتهوه (٢٠٠٤: ٢١٧)

شاعیر له نیوه دێری یه کهمدا، ئاماژهی به دوو چیرۆکی ژیانی پێغه مبه ران کردووه، یه کیان ئارام گرتی پێغه مبه ر ایوب(د.خ)، به دهست ئیش و ئازارو نه خۆشیه وه. ئه ویتیشیان ته مه نی درێژی چه زه رتی نوح(د.خ) ه، که (٩٥٠) سا ل ژیا و ته مه نی به بانگه وازی بۆ یه کتا په رستی به رێکرد. ئه م ئاماژه کردنه رووداو به سه رهاته سه رسورهینه ره کانمان بیر ده خاته وه له چیرۆکی ژیا نی پێغه مبه ر نوح(د.خ)، دیا رترینیان هۆکا ری له ناوچوون و خنکا نی قه ومه که یه تی. که به بی ئه وه ی یه ک ووشه ده ربا ره ی ژیا نیان بخاته روو. په روهر دگا ر، له قورئا نی پیرو زدا ده فه رمو ویت: [ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فلبث فيهم الف سنة الا خمسين عاما فآخذهم الطوفان وهم ظالمون](العنكبوت، ١٤). واته: ((سو ئیند به خوا، نوو حمان نا رد بۆ لا ی گه له که ی به (پێغه مبه ر) ی، ئه و جا ئه ویش ما یه وه له ناو یا ندا، نو سه دو په نجا سا ل (هه زار سا ل په نجا که م) له ئا کما د لا فا و و زیا ن له ناوی بر دن له کا تیکدا ئه وان سه ته مکار بوون)) (باموکی، ١٤٣٣ ک: ٣٩٧).

-حافظ، له دێره شیعریکدا، ده لیت:

ای دل ارسیل فنا بنیاد هستی برکند

چون تو را نوح است کشتیان ز توفان غم مخور (١٣٥٦: ٥٨)

شاعیر له نیوه دێری دوو همدای ئاماژه به روودا نی تو فان و که شتییه که ی پێغه مبه ر نوح(د.خ) ده کات، شاعیر پێیوایه که د ل سه رچا وه ی غه مه کا نه و ده ل ئه ی د ل پێشه ی بوونت له نا و چیت، چونکه تو وه کو چه زه رتی نوح(د.خ) که شتییه وانه که ی له زیا نی غه مدا. ئاماژه کردنه که تیلنیشانه بۆ رووداوی نقوم بوونی گه لێک له تو فانه که دا به هۆی تا وان و گونا هه وه، له کا تیکدا پێغه مبه ر نوح(د.خ)، ته مه نیک له ناویان بوو، ئاموژگا ری ده کردن بۆ رینگای راست و ته وه به کردن. په روهر دگا ر له قورئا نی پیرو زدا، له سووره تی(عنكبوت، ئایه تی ١٤- ١٥) دا، با سی کردو وه ئیمه ش له نموونه ی پێشتر خستو مانه ته روو.

-سعدی شیرازی، له شیعریکدا ده لیت:

پسر نوح بابدان بنشست

خاندان نبوتش گم شد (١٣٦٢، ص ٣٣)

شاعیر له نیوه دێری یه کهمدا ئاماژه به گفتوگۆی نیوان پێغه مبه ر نوح(د.خ) و کنعانی کوری ده کات. هه یچ با سی رووداو و به سه رهاته که شی نه کردو وه، درێژه ی به گفتوگۆ که نه دا وه. شاعیر ده ل ئی: بابزانی کوره که ی چه زه رت دا نه نیش ت و نه ها ته نا و که شتییه که وه، له لا فا وه که خنکا و له خێزا نه که ی بزبوو. ئه مه ش تیلنیشانه بۆ رووداوی تو فانه که له چیرۆکی ژیا نی پێغه مبه ر نوح(د.خ) دا. وه کو په روهر دگا ر، له قورئا نی پیرو ز له (سووره تی هو د) دا، ده فه رمو ویت: [وهی تجری بهم فی موج کالجبال و نادى نوح ابنه وکان فی معزل یبى اربک معنا ولاتکن مع الکفرین] قال سئوى الى جبل بعصمى من الماء قال لاعاصم اليوم من أمر الله الا من رحم وحال بينهما الموج فكان من المغرقين] (٤٢-٤٣)، واته: ((که شتییه که ده یی ر دن به نا و شه پۆ لێ وه ک کێو و شاخ دا، نوو حی ش علیه السلام کوره که ی بانگ کرد(که ناوی کنعان بوو) که له شو ئینی کی که نا ردا بوو(ووتی) ئه ی کوری خۆ شه ویستم له گه لماندا سواری به و له گه ل بیروایان مه به O کوره که ی ووتی په نا بۆ شاخی که ده به م که بمپا ریزیت له م لا فا وه، پێغه مبه ر(نوح) ووتی: ئه مړو هه یچ پا ریزه رێک(په نا ده رێک) نییه، له فه رما نی خوا(که خنکا نه) مه گه ر که سی که خوا په حمی

پێ بکات و (باوه‌رداریت)، له‌و کاته‌دا شه‌پۆلی لافاو که‌وته‌ نیوانیان جا ئه‌و (کوره‌ خنکاو) له‌خنکاو (بوو) (بامۆکی، ١٤٣٣ ک: ٢٢٦).

-مولانا له‌دێره‌ شیعریکدا، ده‌لێت:

همچوکنعان کاشنامی کرد او

که‌ نخواهم کشتی نوح عد و (١٣٨٤: ٤٤٧)

مولانا له‌م دێره‌ شیعره‌دا به‌پێ درێژه‌دان به‌رووداو و گێرانه‌وه‌ی گفتوگۆی نیوان (کنعان و باوکی)، ته‌نها ئاماژه‌ به‌ نه‌هاتنی کنعانی کوری پیغه‌مبه‌ر نووح (د.خ) ده‌کات بۆ ناو که‌شتیه‌ که‌وه‌، ئه‌مه‌ش تیلنیشانه‌ بۆ ته‌واوی رووداوی تۆفانه‌که‌، له‌ چیرۆکی ژبانی پیغه‌مبه‌ر نووح (د.خ) دا، وه‌کو په‌روه‌ردگار، له‌سوره‌تی (هود) ئایه‌تی (٤٣) دا، باسی کردووه‌. که‌ له‌نموونه‌ی پێشتر خراوه‌ته‌روو.

-مولانا له‌شیعریکی تردا، ده‌لێت:

ازگر آن احمقان طوفان نوح

کرد ویران عالمی را در فصول (٧٢٢، ١٣٧٦)

مولانا له‌نبوه‌ دێری یه‌که‌مدا ئاماژه‌ به‌ تۆفانه‌که‌ی چه‌زهرتی نوح ده‌کات، که‌چۆن هه‌موو پێ باوه‌رانی له‌ناوبردو هه‌مووشتیکی وێران کرد. ئه‌مه‌ش وه‌کو هه‌موو نموونه‌کانی دیکه‌ی سه‌ره‌وه‌، ده‌بێته‌ تیلنیشان بۆ رووداوی چیرۆکی ژبانی پیغه‌مبه‌ر نووح (د.خ)، پێ ئه‌وه‌ی به‌سه‌رهاته‌کان باس بکات و رووداوه‌کان بگێڕێته‌وه‌. لێره‌دا ئه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بێته‌وه‌، به‌ به‌راورد به‌ رووداوه‌کانی دیکه‌ی ژبانی پیغه‌مبه‌ر نووح (د.خ)، شاعیرانی کوردو فارس زیاتر ئاماژه‌یان به‌ تۆفانه‌که‌ کردووه‌، به‌هۆی گه‌وره‌ی رووداو و به‌سه‌رهاته‌که‌ی.

٤- پیغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ):

چیرۆکی پیغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ)، له‌ قورئاندا به‌شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان باسکراوه‌، پیغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ)، له‌ فه‌له‌ستین له‌دایک بووه‌، یه‌کێک بووه‌ له‌ مندا له‌ خۆشه‌ویسته‌کانی پیغه‌مبه‌ر یعقوب (د.خ)؛ بوو به‌ یه‌کێک له‌ گه‌وره‌ترین پیاوه‌کانی میژووی ئیسلام. پیغه‌مبه‌ر یعقوب (د.خ)، دوازه‌ کوری هه‌بوو، باو باپیرانی به‌ناوبانگ بوون، له‌ناو هۆزه‌کانی به‌نی ئیسرائیلدا. پیغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ)، یه‌کێک بوو له‌دوازه‌ کوره‌که‌ی، دایکی ناوی (راحییل) بوو، له‌سه‌رچاوه‌کان هاتووه‌، که‌ یوسف و دایکی جوانترین مڕۆڤی سه‌ر زه‌وی بوونه‌. له‌قورئاندا سووره‌تیک به‌ناوی پیغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ) ناوناوه‌؛ چیرۆکی ژبانی تیادا باسکراوه‌. پیغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ)، یه‌ک برای هه‌بوو له‌دایکی خۆی، ناوی (بنیامین) بوو، (نیشاپور، ١٣٤٠: ٢٦٨). یه‌کێک له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی پیغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ) ئه‌وه‌بوو، که‌ باوکی زۆری خۆش ده‌ویست، له‌هه‌موو شتیکی خراب ده‌ی پاراست. پیغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ)، باسی خه‌ونیکی بۆ باوکی گێڕایه‌وه‌، که‌ خۆرو مانگ و یانزده‌ ئه‌ستێره‌ کرنۆشیان بۆ بردووه‌، باوکی یه‌کسه‌ر له‌مانای ئه‌م خه‌ونه‌ تیگه‌بێشت و پێی ووت: نه‌که‌ی لای که‌س باسی بکه‌ی، ته‌نانه‌ت لای براکانیشت نه‌یگێڕێته‌وه‌، چونکه‌ ئیره‌یت پێ ده‌به‌ن. پیغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ)، خه‌ونه‌که‌ی باس نه‌کرد، به‌لام براکانی رۆژبه‌رۆژ ئیره‌ی زیاتریان پێ ده‌برد و پلانی کوشتنیان دانا، به‌لام دواتر پلانه‌که‌یان گۆری و ریککه‌وتن؛ که‌ هه‌لیده‌نه‌ ناو بیرێک و جێی به‌ئێلن. له‌لای باوکیشیان بلێن کورگ خواردی. هه‌موویان رازی بوون که‌ وابکه‌ن، په‌روه‌ردگاره‌ قورئانی پیرۆزدا، له‌ سووره‌تی (یوسف) دا، ده‌فه‌رموویت: [فلما ذهبوا به‌ وأجمعوا أن يجعلوه‌ فی غیبت الجب] (ئایه‌تی ١٥). واته‌: ((ئه‌مجا کاتیک یوسفیان برد له‌گه‌ل خۆیان هه‌موو بریاراندا بیخه‌نه‌ بنی ییره‌که‌وه‌)) (بامۆکی، ١٤٣٣ ک: ٢٣٧). ئیواره‌ که‌چوونه‌وه‌ به‌ باوکیان ووت: ئاگمان له‌یوسف نه‌ما و

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد

والفرس

گورگ هات خواردی، به لām باوکیان باوه ری پێیان نه کرد، ووتی چ به لایه کتان به سهر یوسف داهیناوه؟ ئەمه بووه سهره تایه ک بۆغه م و خهفته و گۆشه گیری بۆ چه زهره تی به عقوب (د.خ)، کوره کانی پێیان گووت ئەوه نده بیر له یوسف ده که یه وه و خهفته تی بۆ ده خوێ تا کو خۆت به هیلک ده بهیت و ده چیه ریزی له ناوچووانه وه. پهروهردگار له سووره تی (یوسف) دا، ده فهرمووێت: [قالوا تالله تفتؤات ذکر یوسف حتی تكون حرصا أوتكون من الهلکین] (ئایه تی ۸۵). واته: ((ووتیان سویند به خوا ههر وازناهی تی ههر بیر یوسف ده که یه وه، ههتا په کت ده که ویت به نه خویشی و خهفته خواردن، یان ده مریت و ده چیه ریزی له ناوچوان)) (بامۆکی، ۱۴۳۳، ۲۴۵). دواتر یوسف له لایه کاروانچه ک دۆزرایه وه و بر دیان بۆ میسر و فروشتیان؛ به عزیزی میسر هاوسهری زولیا، که مندالیان نه ده بوو. به م جوړه رووداو به سهراته کان ده ستیان پێکرد؛ تا کو گه یشته خو شه ویستی زولیا و بو هتان پێکردن و خستنه زیندان وه، پاشان له پێگه ی خهون لیکدانه وه بۆ پاشای میسر ئازادکراو بوو به بهرپرسی گه نجینه و به ره مه کانی میسر. له دوا ییدا پاشای میسر پێغه مبه ر یوسف (د.خ) ی، کرده حاکم و عه زیزی میسر. له سه رچاوه کاند و اهاتوه، که له فه له ستین له نزیك گۆری پێغه مبه ر ئیبراهیم (د.خ)، له لای (باوک) ی، به خاک سپێردراوه (نیشاپور، ۱۳۴۰: ۲۸۵). پهروهردگار، ته واوی چیرۆک و به سهراته کان له قورئانی پیرۆزدا باس کردوه، له سووره تی (یوسف) دا، ده فهرمووێت: [اذ قال یوسف لابیہ یابت انی رأیت أحد عشر کوكبا و اشمس والقمر رأیتهم لی سجدین] قال یبني لا تقصص رءیاك علی أخوتك فیکیدو لك کیدا ان الشیطن للانس عدومین و کذا لك یجتبیک ربك و یعلمك من تأویل الاحادیث و یتم نعمته علیك و علی ءال یعقوب کما أتمها علی أبویك من قبل ابراهیم واسحاق ان ربك علیم حکیم] (۴-۶). واته: ((کاتیک یوسف به باوکی ووت ئەه ی بابە گیان به راستی من له خه ومدا دیم یازده ئەستێره و مانگ و روژ دیم سوژدەیان بۆ ده بردم و ووتی ئەه ی کوری شیرینم خه وه که ت مه گیره وه بۆ برا کانت نه وه که به هۆیه وه فیل و پیلانیکت لی بگێرن به راستی شهیتان دۆژمنیک ئاشکرایه بۆ ئاده می O ئابه و شیوه یه هه لت ده بژێرت (بۆ پێغه مبه رایه تی) پهروهردگار فیری لیکدانه وه ی خه ونه کانیشت ده کات وه نیعمه ت و به هره ی خو ی ته وا و ده کات بۆت وه بۆ بنه ماله ی یعقوبیش ههر چۆنیک ته واوی کرد بۆ هه ردوو بایره ت له پێشدا که ئیبراهیم و ئیسحاق به راستی پهروهردگار زانی کار دروسته)) (بامۆکی، ۱۴۳۳، ۲۳۶). به م شیوه یه ته واوی چیرۆکه که له قورئانی پیرۆزدا گیراوه ته وه بۆ پێغه مبه ر (محمد) سه لامی خودای لی بیت. شاعیرانی کورد و فارسیش، به هۆی گه وره یی رووداو ه کان به شیوه یه کی به رفراوان له شیعره کانیاندا، هه ریه که و به جوړیک ئاماژه یان به رووداو ه کان کردوه. بۆ نموونه:

- سالم، له دێره شیعریکدا ده لێت:

نوما یان که صبا ئیعجازی یوسف وه ختی ئیمداده

غوبار پێنه له کو ی جانانه وه بۆ دیدی تارم (۱۳۹۶، ل ۴۳۹)

شاعیر له نیوه دێری یه که مدا، ته نها ئاماژه ی به موعجیزه که ی پێغه مبه ر یوسف (د.خ) کردوه، به بێ زیادو که م، ئەمه ش تیلنیشانه بۆ یه کێک له رووداو ه گرنگه کانی چیرۆکی ژیا نی پێغه مبه ر یوسف (د.خ). که له بنه رته دا رووداو ه که به م جوړیه، که با ی شه مال بۆنی کراسه که ی له دووره وه بۆ باوکی ده بات، پاشان که کراسه که ی به ده ست ده گات و به سهر ده م و چاوی داده ات، چاوه کانی رووناکی بۆ ده گه رپته وه و چه زهره تی به عقوب (د.خ) چاوه کانی چاک ده بیته وه. سالم له نیوه دێری دووه م، داوا له با ی شه مال ده کات که تۆزو غوباری مه کو ی مه عشوقه که ی

بۆ بهینیت، که بۆنی خۆشه و یسته که ی لێ دیت بۆئهوهی چاوه کانی له چاوه روانیدا پرزگاریان بێت تارمایی نه مینێ له سه رچاوه کانی. یاخود له دێرێکی تر دا سالم، ده لیت:

که یانندی بۆم سه با بۆی عطری گیسوو

وه کوو پیراهه نی یووسف به یه عقووب (ل ۱۵۵)

شاعیر له م دێره شیعره دا، رایده که یه نیت که شنه ی شه ما ل بۆنی بسکه کانی یاری بۆهیناوه، وه کو چۆن با ی شه ما ل بۆنی کراسه که ی پێغه مبه ر یووسفی (د.خ)، بۆ پێغه مبه ر یعقوب (د.خ) باوکی برد. سالم له نیوه دێری دووه م دا، ئاماژه به کراسه که ی پێغه مبه ر یوسف (د.خ) ده کات، به بێ ئه وه ی با سی هیچ شتیکی دیکه بکات، ئه مه ش ده بێته تیلنیشانه بۆ یه کێک له رووداوه سه رسورهینه ره کانی چیرۆکی ژیا نی حه زره تی یووسف (د.خ). که به مو عجیزه داده نریت.

-مه لای جزیری، ده لیت:

شوکر بینا هیا من هات و یه عقووب دیده رهوشه ن بوو

ب بویا یووسفی میسری ل که نهانی به سه ره پهیدا (ل ۱۳۶۱، ل ۴۸)

شاعیر خالی خۆی به خالی پێغه مبه ر یه عقووب (د.خ) داناوه، چۆن له دوووری یووسف چاوه کانی کو تیر بوو، پاشان که بۆنی یووسفی به کراسه که وه بۆهات، چاوه کانی رۆشن بووه وه، شاعیریش مژده ی خۆشی ده داو سو پاس بژیری ده کا، که بینای ئه و (یاره) هاتوو وه ئیدی چاوه کانی رۆشن بووه. ئه مه ش ئاماژه کردنه به رووداوێک له رووداوه کانی چیرۆکی ژیا نی پێغه مبه ر یووسف (د.خ). له دێره شیعریکی تر دا جزیری، با سی جوانی روخساری پێغه مبه ر یوسف (د.خ) ده کات، ده لیت:

یوسفی ثانی تو ئیرو خانم کو بحوسنا خوه نه دیری (ل ۵۰۱)

مه لای جزیری له نیوه دێری یه که م دا ئاماژه به جوانی و بێ هاو تایی پێغه مبه ر یوسف (د.خ) ده کات له جوانیدا، که به یاره که ی ده لیت: تۆ له جوانیدا یه که می، ئه گه ر سه یری میژووش بکه ی، له دوا ی یووسف دووه می، له ئیستاشدا تۆ دووه مت نییه. ئه مه ش تیلنیشانه بۆ رووداوه یه ک له دوا ی یه که کانی چیرۆکی ژیا نی پێغه مبه ر یوسف (د.خ)، که له بێ هاو تایی له جوانیدا به سه ری هات بوون.

-مه وله وی، له شیعریکدا ده لیت:

مشکین خالی یوسف جه مالی

مه حبوب جه لالی، له یلا سا خالی (ل ۱۹۶۱، ل ۵۰۵)

شاعیر له نیوه دێری یه که م دا، ئاماژه به جوانی روخساری پێغه مبه ر یوسف (د.خ) ده کات و هیچ شتیکی تری له باره وه با س نه کردووه. ئه مه ش بۆته تیلنیشانه بۆ به سه ره هات و رووداوه کانی چیرۆکی جوانی پێغه مبه ر یوسف (د.خ)، که به هۆیه وه به سه ری هاتوون. له نیوه دێری دووه می ش با سی مه عشوق و خالی له یلا ده کات.

-خانی، له دێره شیعریکدا ده لیت:

یووسف ته چرا نوما زله یخا

وامیق ته کوها گیهانده عه زرا (ل ۱۹۸۹، ل ۸)

شاعیر له نیوه دێری یه که م دا، ئاماژه به یه کتر بینینی یووسف و زولێخا ده کات. به بێ ئه وه ی با س له پیلان و پلانی زوله یخا بکات بۆ روودانی ئه و رووداوانه ی، که له ژیا نی پێغه مبه ر یووسف (د.خ) دا روویاندا، ئاشکرایه که زوله یخا ژنی (عه زیزی میسر)، چۆن عاشقی یووسف بوو، چۆن پلانی بینینی داناو، بووه مایه ی که وتنه زندانی حه زره تی یووسف (د.خ)، بۆ ماوه ی

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد

والفرس

حهوت سال، پاشان ئازاد بوون و چۆنیهتی بهیهك گه‌یشتنیان به فه‌رمانی په‌روه‌ردگار. هه‌موو ئه‌م رووداوانه به‌هۆی ئه‌م بینینه‌یه که شاعیر له‌شیعره‌که‌یدا ئاماژه‌ی پێکردووه، واته ئه‌م بینینه بۆته تیلنیشان بۆ ئه‌م رووداوانه‌ی، که‌روویاندا له‌ژیانی هه‌زه‌رتی یووسف (د.خ). له‌نیوه دێری دووه‌میشدا ئاماژه به‌یه‌کتر بینینی وامیق و عه‌زرا ده‌کات، که دوو دلداری بوونه، له‌بنه‌ره‌تدا چیرۆکه‌که‌ یۆنانیه.

-وه‌فای، له‌دێره‌ شیعریکدا ده‌ئیت:

جانی عه‌زیم به‌سه‌ری زولفی خاو

یووسفی دل چیدی له‌زیندان مه‌که (١٩٨٠، ل ١٢٩)

شاعیر له‌م شیعره‌دا خۆشه‌ویسته‌که‌ی ئاگادار ده‌کاته‌وه، که به‌سه‌ری زولفی خاوی چیت‌ر دله‌ بێ تاوانه‌که‌ی وه‌کو هه‌زه‌رتی یووسف (د.خ) له‌زیندان مه‌که. شاعیر له‌ نیوه دێری دووه‌مدا، ته‌نها ئاماژه‌ی به‌زیندانیکردنی هه‌زه‌رتی یووسف (د.خ) کردووه، به‌بێ ئه‌وه‌ی روونکردنه‌وه‌ی زیاتری له‌سه‌ر بدات. ئه‌م ئاماژه‌کردنه‌ش تیلنیشانه‌ بۆ ئه‌و رووداوه‌ی که له‌ژیانی پێغه‌مبه‌ر یووسف (د.خ) روویدا، که زوله‌یخا زۆری خۆشه‌ویست، پلانی بۆدانا بۆئه‌وه‌ی پێ بگات، به‌لام هه‌زه‌رتی یووسف (د.خ) خۆی به‌ده‌سته‌وه نه‌داو له‌کو‌تاییدا به‌بێ تاوانی خرایه‌ زیندانه‌وه. سه‌باره‌ت به‌ چیرۆکی پێغه‌مبه‌ر یووسف (د.خ)، نموونه‌ شیعریه‌که‌ن له‌شیعری کوردیدا، ئه‌وه‌نده زۆرن به‌راوکردنیان راناگه‌ین، بۆیه‌ لێره‌ کو‌تای پێده‌هێنین. شاعیرانی فارسیش له‌م باره‌یه‌وه درێغیان نه‌کردووه به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه ئاماژه‌یان پێکردووه، بۆنموونه:

-حافظ شیرازی، ده‌ئیت:

یوسف گم گشته باز آید به‌کنعان غم مخور

کلبه احزان شود روزی گلستان غم مخور (١٣٥٦، ص ٥٨)

حافظ له‌نیوه‌دێری یه‌که‌مدا، ته‌نها ئاماژه به‌بزیوونی پێغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ) ده‌کات له‌باوکی، شاعیری ئۆقره‌ی هه‌زه‌رتی یه‌عقوب (د.خ) باس ده‌کات، ده‌ئیت: غم مه‌خو رۆژیک یووسف ده‌گه‌رێته‌وه، بۆ کنعان و رۆژی خۆشی و خوشحالی بۆ ماله‌ خه‌ماویه‌که‌ت ده‌گه‌رێته‌وه. ئاماژه‌کردن به‌بزیوونی هه‌زه‌رتی یووسف (د.خ) تیلنیشانه‌ بۆ رووداوی ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ی، که براکانی ناپاکیان له‌گه‌ل کردو فرێیان دایه‌ ناو بیره‌وه. په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پیرۆزدا، له‌ سووره‌تی (یوسف، ئایه‌تی ١٥) دا، ده‌فه‌رموویت: [فلما ذهبوا به‌ وأجمعوا أن يجعلوه‌ فی غیبت الجب]. واته: ((ئه‌مجا کاتیک یوسفیان برد له‌گه‌ل خۆیان هه‌موو بریاراندا بیخه‌نه‌ بنی بیره‌که‌وه)) (بامۆکی، ١٤٣٣، ک، ٢٣٧). و به‌بێ یووسف ده‌گه‌رێته‌وه بۆمال. له‌شعیریکی تردا حافظ، ده‌ئیت:

ه‌رآنکه کنج قناعت به‌گنج دنیا داد

فرخت یوسف مصری به‌کمترین ثمنی (١٣٥٦، ص ٤٣٢)

شاعیر له‌م دێره‌ی سه‌ره‌وه‌دا، ئاماژه‌ی به‌ فرۆشتنی پێغه‌مبه‌ر یوسف (د.خ) کردووه، که به‌هه‌رزانت‌ترین نرخ‌ی داوه، ئه‌م ئاماژه‌کردنه‌ش تیلنیشانه‌ بۆ به‌شیک له‌چیرۆکی ژیا‌نی پێغه‌مبه‌ر یووسف (د.خ). په‌روه‌ردگار، له‌ (سووره‌تی یوسف) دا، ده‌فه‌رموویت: [وشروه‌ بثمان بخرس دراهم معدودة‌ وکانوا فی‌ه من الزاهدین] وقال الذی اشتره‌ من مصر لمرأته‌ أکرمی مثواه عسی. (ئایه‌تی ٢٠) واته: (فرۆشتیان به‌نرخ‌یکێ که‌م که‌ چهند دره‌ه‌مێک بوو ئه‌وان بێ نیاز بوون لێ) (چونکه‌ ده‌ترسان رازیان ده‌رکه‌وێت) ئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌میسر یوسفی کړی ووتی به‌ژنه‌که‌ی ریزی لێ بگره‌ شوینی هه‌وانه‌وه‌ی چاکی بۆ ئاماده‌بکه‌ به‌ئکو سودمان پێبگه‌یه‌نێت (بامۆکی، ١٤٣٣، ک، ٢٣٧).

حافظ، له شيعرێکی ترڤا، ده‌لێت:

پیراهنی که آید از او بوی یوسفم

ترسم برادران غیورش قبا کنند (٣٤١)

شاعیر له‌م دێره‌دا، ئاماژه به‌ بۆنی کراسه‌که‌ی یووسف ده‌کات، ئه‌و کراسه‌ی، که له‌ دووره‌وه‌ دێت، بۆنی یووسفی لێ دێت، به‌لام ترسم هه‌یه‌ له‌ براکانی؛ به‌غیلی پێ به‌رن و کارێک به‌و کراسه‌ بکه‌ن. ئاماژه‌که‌ تێلنیشانه‌ بۆ به‌شێک له‌ رووداوی چیرۆکی ژیانی پێغه‌مبه‌ر یووسف (د.خ). کاتێک یووسف کراسه‌که‌ی خۆی له‌میسر ده‌دات به‌ لاوی برای و پێی ده‌لێت، که‌ بیبات بۆ باوکی پێغه‌مبه‌ر یعقوب (د.خ). که‌ به‌رووخساری خۆی داب‌دات و چاوه‌کانی چاک ده‌بنه‌وه‌. په‌روه‌ردگار له‌ سووره‌تی (یوسف ئایه‌تی ٩٤) دا، ده‌فه‌رمووێت: [و لما فصلت العیر قال أبوهم انی لاجد ریح یوسف لولا أن تفندون]. واته‌: ((کاتێک که‌ کاروانه‌که‌ له‌میسر ده‌رچوو باوکیان ووتی به‌راستی من بۆنی یووسف هه‌ست پێ ده‌که‌م ئه‌گه‌ر به‌خه‌له‌فاو و بێ عه‌قلم دانه‌نین)) (بامۆکی، ١٤٣٣ ک، ٢٤٦).

-سعدی شیرازی، ده‌لێت:

چو یوسف کسی در صلاح و تمیز

به‌یک سال باید که گردد عزیز (١٣٦٢، ص ٣٣٢)

سعدی له‌م دێره‌دا، ئاماژه به‌و ناسناوه‌ ده‌کات، که‌ پاشای میسر بۆ یووسفی دانا، پێی گووت: ناوت ده‌که‌م به‌ (عه‌زیزی میسر)، به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ که‌سێکی پاک و چاکه‌ خوازو دڵسۆزبووه‌، به‌راستی و دروستی خه‌ونه‌که‌ی بۆ لێکداوه‌ته‌وه‌و چاره‌سه‌ری بۆ کێشه‌کان دۆزیوه‌ته‌وه‌. ئه‌مه‌ش تێلنیشانه‌ بۆ به‌شێکی تری رووداوه‌کانی چیرۆکی ژیانی پێغه‌مبه‌ر یووسف (د.خ)، که‌ له‌ ناو زیندان و له‌دوای ئازادکردنی له‌زیندانی‌شدا روویاندا‌بوو.

-سعدی، له‌دێره‌ شیعریکی ترڤا، ده‌لێت:

زلیخا چوگشت از می عشق مست

به‌ دامان یوسف در اویخت دست

غم آلوده یوسف به‌ کنجی نشست

به‌سر برز نفس ستمگاره دست (ص ٣٨٩)

سعدی له‌هه‌ر دوو به‌یته‌که‌دا، ته‌نها ئاماژه به‌خۆشه‌ویستی زوله‌یخا بۆ یووسف (د.خ) ده‌کات. بێ ئه‌وه‌ی رووداوه‌کان بخاته‌روو یان درێژه‌ی پێدات و زانیاری دیکه‌ باس بکات. که‌چی ئه‌م خۆشه‌ویستییه‌ی زوله‌یخا به‌جۆریکه‌ ئۆقهری لێ ده‌برێت و ده‌که‌وتیه‌ پلان دانان بۆ یووسف و ده‌یباته‌ ژووره‌که‌ی خۆی، هه‌موو ده‌رگاگانی له‌سه‌ر داده‌خات و خۆی بۆ ده‌نوێنێت. یووسف راده‌کات له‌ده‌ستی و له‌دواوه‌ کراسه‌که‌ی راده‌کێشێت و ده‌درێت. پاشان به‌سته‌م ده‌یخه‌نه‌ کونجی زیندانه‌وه‌. ئه‌مه‌ش تێلنیشانه‌ بۆ لایه‌نێکی رووداوه‌کانی چیرۆکی خۆشه‌ویستی زوله‌یخا بۆ یووسف و سه‌ره‌تای کێشه‌و رووداوی نوێی ناو به‌سه‌ره‌اته‌کانی ژیانی پێغه‌مبه‌ر یووسف (د.خ).

له‌ دێره‌ شیعریکی ترڤا سعدی، ده‌لێت:

قضا نقش یوسف جمالی نکرد

که‌ماهی گورش چو یونس نخورد (ص ٤٣٨)

شاعیر له‌نیوه‌دێری یه‌که‌مه‌دا، ئاماژه به‌ جوانی رووخساری پێغه‌مبه‌ر یووسف (د.خ) ده‌کات. نیوه‌ی جوانی دنیا دراوه‌ به‌ چه‌زهرت و نیوه‌که‌ی تریش به‌ خه‌لك. ئه‌م جوانیه‌ش ببوه‌ کێشه‌ و سه‌ره‌تای چه‌ند رووداوێکی گه‌وره‌ بۆی. له‌نیوه‌ دێری دووه‌میشدا شاعیر ئاماژه به‌چیرۆکی ژیانی

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد

والفرس

پنځه مبهريونس (د.خ) ده کات، که هه لیده ده نه ناو ئاو و ماسیه کی گه وره قوتی ده دات، ماوهی (٤٠) پوژ له ناو سکی داده مینیتته وه، پاشان په روه ردگار پارانه وه و په شیمان بوونه وهی گیرا ده کات و له ناو سکی ماسیه گه وره که رژگاری ده کات. ئەم دێره شیعرهش تیلنیشانه بۆ چیرۆکی ژبانی ههردوو پنځه مبهريونس و یونس (د.خ) یان لیبتیت.

مولانا، له شیعریکدا، ده لیت:

این نفس جان دامنم برتافته است

بوی پیراهان یوسف یافته است (١٣٦٧، ص ١٧٩)

له نیوه دێری دووه مدا شاعیر، ئاماژه به بۆنی کراسه که یوسف (د.خ) ده کات، که باوکی پیدابوو، ئەمهش تیلنیشانه بۆ رووداوه کانی چیرۆکی ژبانی پنځه مبهريونس (د.خ)، که به هوی ئەم کراسه وه روویانداوه. چونکه بۆنی ئەم کراسه معجیزه ی گه وره ی له خوځرتبوو. له دێرێکی تر دا مولانا، ده لیت:

آمد از آفاق یار مهربان

یوسف صدیق راشد میهمان (ص ٢٤٣)

مولانا، له نیوه دێری دووه مدا، ته نه ئاماژه به ناوی یوسفی صدیق (د.خ) ده کات به ی درێژدان و گیرانه وهی رووداوه که ی، که باس ده کات و ده لیت: له دوو ره وه هات هاوړپ میهره بان، بووه میوانی یوسفی صدیق له زیندان. ئەمهش تیلنیشانه بۆ به شیک له چیرۆکی پنځه مبهريونس (د.خ)، که له زیندان دابوو، دوو براده ری خه ون ده بین و بۆی ده گیرنه وه و ئه ویش بۆیان لیکه داته وه، که یه کییان ئازاد ده بیت و ئه ویتیشیان له سیداره ده دریت، ئه وانیش ناویان نابوو یوسفی صدیق. ئەو براده ره ی که ئازاد کرابوو، بۆ لیکدانه وهی خه ونی پاشای میسر گه رایه وه لای یوسف (د.خ) له زیندان بۆ گیرانه وه و لیکدانه وهی خه ونه که. په روه ردگار، له سووره تی یوسف، ئایه تی (٤٦) به هه مان ناو (یوسف صدیق) ناوی ده هینیت و ده فه رموویت: [یوسف ایها الصديق أفتينا في سبع بقرات سمان يأكلهن سبع عحاف وسبع سنبلت خضر وأخر يابست لعلی أرجع ألى الناس لعلهم يعلمون] واته: ((هات ووتی) یوسفی راستگو مانای ئەو خه وه مان پێ بلی چیه؟ حه وت مانگی قه له و که حه وت مانگی له روو لاواز بیانخوات، هه روه ها حه وت گوئی دانه و ئیله ی سه وز و حه وت گوئی ووشک تا من بگه ریمه وه بۆلای خه لکی بۆ ئەوه ی ئەوان ئەوه بزائن)) (بامۆکی، ١٤٣٣، ک، ١٢٦).

- صائب تبریزی، له شیعریکدا، ده لیت:

سجده مه آرند خورشید و مه وانجم ترا

قسمت یوسف نشد در خواب بازاری چنین (١٣٦٤، ص ٤٣٢)

شاعیر له م دێره شیعره دا، ئاماژه به خه ون بینینه که ی پنځه مبهريونس (د.خ) ده کات، که خوړ و مانگ و ئه ستیره سوچه ی بۆ ده بن، ئەمهش تیلنیشانه بۆ رووداوی چیرۆکی ژبانی حه زره ت و سه ره تای مژده پیدانی بووه، که ده بیته پنځه مبهريونس و له لایه ن په روه ردگار وه هه لپێردراوه. له قورئانی پیرۆزدا له (سووره تی یوسف ئایه تی ٤) دا، باسکراوه وه کو ئەوه ی که پێشتر خستمانه روو. - صائب تبریزی، له دێره شیعرێکی تر دا، ده لیت:

کجا روشن شود چشم زلیخا بر تن یوسف

که عصمت سرزند از جیب تاپیراهن یوسف (ص ٥٤٢)

شاعیر له م دێره شیعره دا، پێچه وانه ی زوړ له شاعیران، که باس له چاک بوونه وهی چاوی پنځه مبهريونس (د.خ) ده که ن، به لام صائب باس له چاک بوونه وهی چاوی زولیکه ده کات، به

ئاماژەدان بە کراسە کە ی پێغەمبەر یوسف (د.خ)، کە تێلنیشانە بۆ بە شێک لە ڕووداوی چێڕۆکی خۆشەویستی پێغەمبەر یوسف (د.خ). کاتێک زولێخا لە بەر گریان و چاوەڕوانی هەردوو چاوی لە دەست دابوو، پاش باوەڕهێنان و تەو بە کردن، دانپادانان بە گوناھە کە ی و سەلماندنی بێتاوانی یوسف، پەرورەدگار کراسە کە ی حەزەرەتی یوسف (د.خ)، کردی بە ھۆکار بۆ چاککردنەوێ چاوەکانی و ڕۆشنایی بۆ گەرانەوێ.

ئەنجام

لە کۆتاییدا گەشتین بەم ئەنجامانە ی خواروێ:

١- چێڕۆکی ژیانی پێغەمبەرەکان، بە یێ گەورە ی ڕووداوەکانیان؛ کاریگەریان بە سەر شاعیرانی کورد و فارسدا دیارە. بۆ ھەندێکیان سەرچاوە ی ئیلهامە و وێنە ی ھونەر ی بەرزیان ی دروستکردووە.

٢- شاعیرانی کورد و فارس، ئەو ھەندە بەورد و وریاییەوێ مامەلەیان لە گەڵ ڕووداو و بە سەرھاتەکانی ژیانی پێغەمبەرەکاندا کردووە، بە شێوەیەکی زۆر و فرەچەشن لە شیعەرەکانیاندا دەبێژێ، تا ئەو ڕادەیە ی کە بەراو کردنیان ڕانگە ی، بە تاییبەتی ڕووداوەکانی چێڕۆکی ژیانی پێغەمبەر یوسف (د.خ)؛ کە پشکی شێری بەرکەوتووە.

٣- شاعیرانی هەردوو نەتەوێ (کورد و فارس)، توانیویانە زۆر بەروون و ئاشکرا؛ ڕووداوەکانی نیو چێڕۆکی ژیانی پێغەمبەرەکان، وەکو ھێماو ڕەمز ئاماژە پێکەن. ھەندێکجار بۆ مەبەستی تریش بە کاریان ھێناوێ مەرامی خۆیان ی پێ دەربێوێ.

٤- ئاماژەکردن یان تێلنیشان، وەکو ھونەرێکی جوانکاری واتای، ھۆکاریکە بۆ خستنەروو و بە سەرکردنەوێ و یستگە گرنگەکانی ژیان و بە سەرھاتی چێڕۆکی ژیانی پێغەمبەرانی ناوبرا، کە لە ئایەتەکانی قورئانی پیرۆزدا، بە پوختی وەرگیراون؛ بۆتە ھۆی ئەوێ لە دەرگا فراوان و کراوێکانی شیعری کوردی و فارسیدا بچێتە ژوورەوێ دەوری کاریگەر بێنێت.

٥- شاعیرانی ناوبرا لە ئەدەبی کوردی و فارسیدا، زیاتر ئاماژەیان بە ڕووداو و بە سەرھاتە دیار و گەورەکانی ژیانی پێغەمبەرەکان کردووە؛ وەکو ڕووداوی ئاگرە کە ی نەمرود بۆ پێغەمبەر ئیبراھیم (د.خ)، یان تۆفانە کە ی پێغەمبەر نوح (د.خ) بۆ قەومە کە ی و... تاد.

لیستی سەرچاوەکان

- قورئانی پیرۆز

- کتێبە کوردیەکان:

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد

والفرس

- باموکی، ماموستا مهلا محمد مهلا صالح (١٤٣٣ک)، وهگێڕانی قورئانی پیروژ به زمانی کوردی، کۆمه‌نگه‌ی مه‌لیک فه‌هه‌، مه‌دینه منه‌وه‌ره.
- بێسارانی، مصطفی قطب الدین (١٩٨٢)، دیوانی شیعی، کۆکردنه‌وه‌ی کیومرث نیک رفتار، چاپخانه‌ی (الادیب)، به‌غداد.
- خانی، احمد ئه‌لیاس رۆسته‌م (١٩٨٩)، مه‌م و زین، ئاماده‌کردنی هه‌ژار، پاریس.
- ساییری، شیخ نه‌جمه‌ددین شیخ عه‌بدوره‌حمان (١٣٩٦)، دیوانی ساییری، لیکۆئینه‌وه‌و ریکخستنی سه‌یید نه‌جمه‌ددین ئه‌نیسی، انتشارات امام ربانی، سنندج.
- سالم، عه‌بدوره‌حمان به‌گی ساحێبقران (١٣٩٦)، دیوانی شیعی، لیکدانه‌وه‌ی اسماعیل که‌سه‌زانی، پێداچوونه‌وه‌ کامل که‌سه‌زانی، ب‌لاوکراوه‌ی ئالای پروناکی، چاپی یه‌که‌م، سه‌نه.
- عه‌بدوئلا، ئیدریس (٢٠١٢)، جوانکاری شیعی کلاسیکی کوردی، چاپخانه‌ی هه‌یقی، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر.
- گه‌ردی، عه‌زیز (٢٠٠٢)، ره‌وانیژی، چاپخانه‌ی ئارام، چاپی دووهم، به‌غداد.
- مه‌وله‌وی، عه‌بدول ره‌حیم مه‌لا سه‌عید تاوه‌گۆزی (١٩٦١)، دیوان، ئاماده‌کردنی مه‌لا عه‌بدلکه‌ریمی موده‌ریس، چاپخانه‌ی (النجاح)، به‌غداد.
- مه‌لای جزیری، شیخ احمد محمد (١٩٩٠)، شتیک ده‌رباره‌ی ژیان و به‌ره‌می، عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول، چاپخانه‌ی (دارالحکمة)، هه‌ولێر.
- ناری، مه‌لاکه‌حه‌مه‌ بێلوو (٢٠١٩)، دیوانی ناری، کۆکردنه‌وه‌و لیکۆئینه‌وه‌ی: عوسمان عارف ناری زاده، چاپی سییه‌م، چاپخانه‌ی چوار چرا، سلیمانی.
- وه‌فای، میرزا عه‌بدول ره‌حیمی سابلاخی (٢٠١٢)، دیوانی شیعی، کۆکردنه‌وه‌ به‌راوردکردنی سه‌ید عوبه‌یدوئلائی ئه‌یوبییان، ساغکردنه‌وه‌ی عوسمان ده‌شتی، چاپخانه‌ی شفیق، به‌غداد.
- صافی، مصطفی کوری کاک عبداللهی هیرانی (٢٠٠٤)، دیوانی صافی، لیکۆئینه‌وه‌و ساغکردنه‌وه‌ی محمدی مه‌لا مصطفی هیرانی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.
- کتیبه‌فارسیه‌کان:

الإشارة إلى بعض أحداث حياة الأنبياء في شعر بعض الشعراء الكرد

والفرس

- حافظ شیرازی، خواجه شمس الدين محمد (١٣٥٦)، ديوان، به تصحيح دكتور رشيد عبوضي و دكتور اكبر بهروز، مؤسسه تاريخ و فرهنگ، تبريز-ايران.
- زمانى، مصطفى (١٣٨٦)، قصه‌هاى قرآن، انتشارات علمى و فرهنگى، تهران.
- سجادی، صادق (١٣٧٤)، ابراهيم خليل (ع.ص)، در دائره المعارف بزرگ اسلامى، ج ٢، تهران.
- سيد، على هاشم (١٣٨٣)، تاريخ انبياء، قصص قرآن از آدم تا خاتم النبیین، ج ١، انتشارات معارف اندیشه، تهران.
- شیرازی، سعدى مصلح الدين (١٣٦٢)، ديوان غزليات استاد سخن سعدى شیرازی، به كوشش خليل خطيب رهبر، انتشارات مهتاب، تهران.
- عطار، شيخ فريد الدين (١٣٦٥)، منطق الطير به تصحيح و حواشى سيد صادق گوهرين، چاپ چهارم، انتشارات علمى و فرهنگى، تهران.
- مولانا، جلال الدين محمد بلخي (١٣٧٨)، كليات شمس تبريزى، به تصحيح بديع الزمان فروزانفر، انتشارات اميركبير، تهران.
- نيشاپورى، اسحاق ابراهيم (١٣٥٤)، قصص الانبياء، مصحح حبيب نعماني، بنگاه نشر و ترجمه كتاب، تهران.
- صائب تبريزى، ميرزا محمد على (١٣٦٤)، ديوان شش جلد، به كوشش محمد قهرمان، چاپ اول، انتشارات علمى و فرهنگى، تهران.
- كتيبه عهده بيه كان:
- ابن اثير، على ابن محمد (١٣٨٥)، الكمال فى التاريخ، دارصادر-داربيروت، بيروت.
- دخيل، على محمد على (٢٠١٢)، القصص وسيرة الذاتيه، ط ١، دار السلام، مصر.
- الشعراوى، محمد متولى (٢٠٠٦)، قصص الانبياء ومعها سيرة الرسول (ص.)، الطبعة الخامسة، دار التنوير، القاهرة.
- ابن كثير، ابى الفداء اسماعيل (١٩٨٨)، قصص الانبياء، تحقيق مصطفى عبد الولحد، الطبعة الثالثة، مكتبة الطالب الجامعى، وزارة الاعلام، مكة المكرمة.

List of sources

- The Holy Qur'an
- **Kurdish Books:**
- Bamoki, Mullah Mohammed Mullah Saleh (1433 AH), translation of the Holy Quran into Kurdish, King Fahd Society, Medina.
- Besarani, Mustafa Qutb al-Din (1982), Diwani Shi'ri, Collected by Kiumrth Nik Raftar, Al-Adib Printing House, Baghdad.
- Khani, Ahmad Elias Rostam (1989), Mam o Zeen, prepared by Hazhar, Paris.
- Sabiri, Sheikh Najmaddin Sheikh Abdurrahman (2017), Diwani Sabiri ,Research and Organization of Sayyid Najmaddin Anisi, Imam Rabani Publishing House, Sanandaj.
- Saleem, Abdurrahman Beg Sahebquran (2017), Diwani Shi'ri, Interpretation by Ismail Kasnazani, Review by Kamil Kasnazani, Alai Runaki Publishing House ,First Edition, Sanaa.
- Abdullah, Idris (2012), Beauty of Classical Kurdish Poetry, Hevi Printing House, 1st Edition, Erbil.
- Gardi, Aziz (2002), Psychology, Aram Printing House, Second Edition ,Baghdad.
- Rumi, Abdul Rahim Mullah Saeed Tawgozi (1961), Diwan, prepared by Mullah Abdulkarim Muderis, Al-Najah Printing House, Baghdad.
- Mala Jaziri, Sheikh Ahmad Mohammed (1990), Something About His Life and Works, Ezeddin Mustafa Rasul, Dar al-Hikma Printing House, Erbil.

- Nari, Malakaka Hama Beloo (2019), Diwani Nari, compiled and researched by: Osman Arif Narizadeh, third edition, Chawar Chira Printing House ,Sulaimani.
- Wafae, Mirza Abdul Rahimi Sablakhi (2012), Diwani Shi'ri, Comparative Comparison of Sayyid Obaidullah Ayyubian, Published by Osman Dashti, Shafiq Printing House, Baghdad.
- Safi, Mustafa son of Mr. Abdullah Hirani (2004), Diwani Safi, Mohammed Mullah Mustafa Hirani, First edition, Ministry of Education Printing House ,Erbil.
- **Persian books:**
- Hafiz Shirazi , Khawaja Shamsuddin Mohammad (1977), Divan, edited by Dr. Rashid Abuza and Dr. Akbar Bahrooz, History and Culture Institute, Tabriz, Iran.
- Zamani, Mostafa (2007), Quran Stories, Scientific and Cultural Publications, Tehran.
- Sajadi, Sadeq (1995), Ebrahim Khalil (AS), in the Department of Islamic Enlightenment, Vol. 2, Tehran.
- Seyed, Ali Hashim (2004), History of the Prophets, Qur'anic Stories from Adam to the End of the Prophets, Vol. 1, Andisheh Knowledge Publishing House ,Tehran.
- Shirazi, Saadi Musleh al-Din (1983), Divan Ghazliyat Ustad Sakhn Saadi Shirazi, courtesy of Khalil Khatib Rahbar, Mahtab Publishing House, Tehran.
- Attar, Sheikh Fariduddin (1986), Mantiq al-Tair with correction and commentary of Sayyed Sadeq Gohrain, fourth edition, Scientific and Cultural Publications, Tehran.
- Maulana, Jalal-ud-din Mohammad Balkhi (1999), Shams Tabriz College ,edited by Badi' al-Zaman Frozanfar, Amir Kabir Publishing House, Tehran.

- Nishapouri, Ishaq Ibrahim (1975), Tales of the Prophets, Revised by Habib Naamaei, Book Publishing House, Tehran.
- Saeb Tabrizi, Mirza Mohammad Ali (1985), Six Volumes, by Mohammad Qahraman, first edition, Scientific and Cultural Publishing House, Tehran.
- Arabic Books:
- Ibn Athir, Ali Ibn Muhammad (2006), Al-Kamal fi al-Tarikh, Dar Sader-Dar Beirut, Beirut.
- Dakhel, Ali Mohammed Ali (2012), Al-Qass and Autobiography, Vol. 1, Dar es Salaam, Egypt.
- Al-Sha'rawi, Muhammad Matwali (2006), Tales of the Prophets and their Comparison of the Sirah of the Prophet (PBUH), Fifth Edition, Dar Al-Tanweer ,Cairo.
- Ibn Katheer, Abi al-Fada' Ismail (1988), Tales of the Prophets, Tahqiq Mustafa Abdul Had, Third Edition, Al-Talib Al-Jami'i Library, Ministry of Information, Makat al-Makrama.

